

فرزند علامه حسن‌زاده آملی از سبک زندگی و کتاب الهی‌نامه پدرش می‌گوید

آقا جان می‌گفت، علم و عمل دو بال پرواز است

کتاب «الهی‌نامه» علامه آملی را به گفته فرزندش باید مناجات‌نامه پدر خواند. علامه حسن‌زاده آملی در این اثر بدیع که یادآور لطیف‌ترین احساسات او و به تعبیری تجربه‌های درونی ایشان است، در قالب سخنانی متین و استوار خوانندگان را به دنیای پاک، عارفانه و سیر و سلوک خالصانه خویش می‌برد. این اثر در آستانه چهلمین روز درگذشت این عالم ربانی به چاپ پنجاهم رسید؛ به همین دلیل با پیگیری‌های بسیار سراغ «حسین حسن‌زاده آملی» فرزند علامه حسن‌زاده آملی رفتیم تا برایمان از سبک زندگی و الهی‌نامه پدر بگوید.

الهی‌نامه در بایستی از معرفت و حرف است

فرزند علامه با طمأنینه از کتاب الهی‌نامه پدر می‌گوید و ما هم مو به مو کلامش را به رشته تحریر در آوریم آقا جان همیشه می‌فرماید: «علم و عمل انسان‌ساز است، این دو، بال پرواز انسان است».

الهی‌نامه در بایستی از معرفت و حرف نهفته است، گویی تمام کتاب است. باید خدمتتان عرض کنم: الحمدلله، الهی‌نامه آقا جان کتابی عرفانی، فلسفی و آیات و تفسیر انفسی قرآن است، بیشتر کتاب‌های آقا جان به همین صورت است. آقا جان می‌فرمودند: به جایی برسید که مورد خطاب آیات قرار بگیرید، این حقیقت در شما نهادینه و نهفته شده است و هیچ جای استنباط در آن نیست و ان شاء الله از قوه به فعل می‌رسد. هیچ اشکالی ندارد که لَبیک‌گویی انسان به جایی برسد که مورد خطاب آیه شریفه «یا ایتها النفس المطمئنه» قرار بگیرد. آقا جان می‌فرمودند: این‌طور نیست که این قضا با تنها مختص ائمه و انبیا باشد و انسان‌های دیگر این را نداشته باشند، همان‌طور که مولا امیرالمؤمنین (ع) صحابه را می‌دیدند، مورد خطاب قرار می‌دادند. حق تعالی می‌فرمود: بالا بیایید ما را ببینید، پس در ما دیده‌اند که فرمودند: «یا ایتها النفس المطمئنه». اشکالی ندارد که انسان این مراتب را طی کند و الحمدلله این شدنی است. پس الحمدلله که همه الهی‌های آقا جان به همین مضمون است. آقا جان می‌فرمود: خودتان را پاک بدارید که این طهارت انسان را به همه جا می‌رساند. ان شاء الله و به امید خدا، به حق آیات و به حق دعای آقا جان مورد خطاب آیات قرار بگیریم و این شدنی باشد.

آقا جان می‌گفت، اگر حرفی دارید با ادب بگویید

عزیزان! افراد و اشخاصی در گوشه و کنار با زبان همراه با بی‌ادبی سخن گفتند و اعتراض کردند، هیچ اشکالی ندارد. آقا جان همیشه می‌فرمودند: اگر حرفی دارید با ادب بفرمایید: «نحن ابنا الدلیل» یعنی اگر صحبتی دارید با دلیل بفرمایید و منعی ندارد نقل کنید و جواب بشنوید. بنده در جایی صحبتی با آقا جان داشتم و درس پس می‌دادم. صحبت پیش آمد درباره آقا سید علی آقا قاضی (ره) گفتم: آقای قاضی... آقا جان گفت: پسر جان بفرما آقای قاضی بزرگ، ایشان زحمت کشیدند، خون دل خوردند، راه طی کردند و کتل‌ها پیمودند تا حرف و مطالب را بفهمند و آسیاب کردند تا این مطالب را با جان و دل در خدمت عزیزان بگذارند، بدون اینکه چیزی بخواهند یا از کسی چیزی طلب کنند. آقا جان از زبان آقا سید مهدی آقای قاضی فرزند حقیقی

آقا جان می‌فرمودند: به جایی برسید که مورد خطاب آیات قرار بگیرید، این حقیقت در شما نهادینه و نهفته شده است و هیچ جای استنباط در آن نیست و ان شاء الله از قوه به فعل می‌رسد

و عزیز و بزرگوار آقا سید علی آقای قاضی تعریف می‌کنند که خدا را شاهد می‌گیرم آقا سید مهدی فرمودند: چند روزی گذشته بود و ما چیزی و غذایی برای خوردن نداشتیم. فرزندان و عزیزانمان گرسنه بودند و ما این‌گونه گذرانیدیم و درس خواندیم. می‌گفت که آقا سید علی آقای بزرگ سرور و استاد آقا جان و هر کسی در این مسیر بود و برای کلمه طیبه لا اله الا الله قدم برمی‌داشت. سپس به کوزه‌ای که بالای سرشان بود اشاره می‌کند و به آقا سید مهدی می‌گوید: این کوزه را ببرید بازار بفروشید یک نانی، چیزی تهیه کنید بچه‌ها بخورند. این‌ها این جور زحمت کشیدند و کتاب‌ها را برای احیای عزیزان اجرا کردند و نوشتند. بعد ما بیاییم حرفی بزنیم، من یک موقع این حرف‌ها را که می‌زنم، برای تبلیغات و برای مکدر شدن شما عزیزان نیست. شما سرور، عزیز و کامل هستید، ما بی‌ادبی می‌کنیم که در محضر تان حرف می‌زنیم، ولی سعی کنید جوری باشد که صحبت‌ها و حرف‌های حقیقت در محضر تان بیان شود.

قرآن را در خودتان پیاده کنید

یک وقت صحبت می‌کنیم و من خدمت شما تفسیر عرض می‌کنم و این عزیزان آنچه را می‌فهمند برای تفسیر قرآن است، ولی یک وقت می‌خواهیم ببینیم جان مطلب چیست که خداوند می‌فرماید: «و اذا الوحوش الحشرت» یعنی این وحوش محشور می‌شوند و آیات دیگر. حرف در چیست، همه آیات یک پارچه نور است و این نور پیاده می‌شود. این نور به افراد و اشخاصی احتیاج دارد که به این مرحله رسیده باشند و این مراحل را طی کرده باشند